

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

**Brüssel, 1. märts 2017
(OR. en)**

**2016/0142 (COD)
LEX 1719**

**PE-CONS 58/1/16
REV 1**

**VISA 399
COMIX 821
CODEC 1872**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, MILLEGA MUUDETAKSE NÕUKOGU
MÄÄRUST (EÜ) NR 539/2001, MILLES LOETLETAKSE KOLMANDAD RIIGID, KELLE
KODANIKEL PEAB VÄLISPIIRIDE ÜLETAMISEL OLEMA VIISA, JA NEED KOLMANDAD
RIIGID, KELLE KODANIKUD ON SELLEST NÕUDEST VABASTATUD (PEATAMISE
KORRA LÄBIVAATAMINE)**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) .../...,**

1. märts 2017,

**millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001,
milles loetletakse kolmandad riigid,
kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa,
ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud
(peatamise korra läbivaatamine)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt¹

---

¹ Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 27. veebruari 2017. aasta otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määruses (EÜ) nr 539/2001¹ on loetletud kolmandad riigid, kelle kodanikel peab liikmesriikide välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud.
- (2) Määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise ajutise peatamise korda („peatamise kord“), nagu on sätestatud selle määruse artiklis 1a, tuleks tugevdada, muutes liikmesriikide jaoks hõlpsamaks peatamiseni viia võivatest asjaoludest teatamise ja andes komisjonile võimaluse peatamise korra omal algatusel käivitada.
- (3) Peatamise korra kasutamist tuleks hõlbustada eelkõige sellega, et menetluse kiirendamiseks lühendatakse vaatlusperioode ja tähtaegu ning laiendatakse peatamise võimalikke aluseid, et hõlmata ühe alusena tagasivõtmise valdkonnas koostöö tegemise vähenemist ning liikmesriikide avalikule korrale ja sisejulgeolekule avalduvate ohtude olulist kasvu. Selline koostöö vähenemine peaks hõlmama selliste tagasivõtutaotluste rahuldamisest keeldumise määra olulist kasvu, mis on muu hulgas esitatud läbi asjaomase kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike kohta, kui tagasivõtukoostus on ette nähtud liidu või liikmesriigi ja asjaomase kolmanda riigi vahel sõlmitud tagasivõtulepinguga. Samuti peaks komisjonil olema võimalus peatamise korra käivitamiseks juhul, kui kolmas riik ei tee tagasivõtukoostuses koostööd, eriti kui asjaomase kolmanda riigi ja liidu vahel on sõlmitud tagasivõtuleping.

---

¹ Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

- (4) Peatamise korra kohaldamisel tähendab oluline kasv 50 % künnise ületamist. See võib tähendada ka väiksemat kasvu, kui komisjon peab seda kohaldatavaks konkreetsel juhul, millest asjaomane liikmesriik on teatanud.
- (5) Peatamise korra kohaldamisel tähendab madal heakskiitmise määr, et ligikaudu 3 või 4 % varjupaigataotlustest kiidetakse heaks. See võib tähendada ka suuremat heakskiitmise määra, kui komisjon peab seda kohaldatavaks konkreetsel juhul, millest asjaomane liikmesriik on teatanud.
- (6) On vaja vältida viisanõudest vabastamise kuritarvitamist ja võidelda selle vastu, kui see toob kaasa rändesurve suurenemise, mis tuleneb näiteks põhjendamatute varjupaigataotluste arvu suurenemisest, ning kui see toob samuti kaasa põhjendamatute elamisloataotluste esitamise.
- (7) Selle tagamiseks, et konkreetseid nõudeid, mis põhinevad artiklil -1 ja mida kasutati viisanõude kaotamise üle peetud dialoogi eduka lõpuleviimise tulemusena antud viisanõudest vabastamise asjakohasuse hindamiseks, täidetakse ka edaspidi, peaks komisjon jälgima olukorda asjaomastes kolmandates riikides. Komisjon peaks pöörama erilist tähelepanu inimõiguste olukorrale asjaomastes kolmandates riikides.
- (8) Komisjon peaks andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule regulaarselt aru vähemalt kord aastas seitsme aasta jooksul pärast viisanõude kaotamise jõustumist asjaomase kolmanda riigi suhtes ja sellele järgneval ajal, kui komisjon peab seda vajalikuks, või kui Euroopa Parlament või nõukogu seda taotleb.

- (9) Komisjon peaks enne, kui ta teeb otsuse peatada ajutiselt teatava kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamine, võtma arvesse inimõiguste olukorda asjaomases kolmandas riigis ning viisanõudest vabastamise peatamise võimalikke tagajärgi sealsele inimõiguste olukorrale.
- (10) Selleks et tagada peatamise korra tõhus kohaldamine ja eelkõige siis, kui on vaja kiiresti reageerida vähemalt ühe liikmesriigi ees seisvate probleemide lahendamiseks, ning võttes arvesse erakorralise olukorra üldist mõju kogu liidule, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹. Selliste rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada kontrollimenetlust.
- (11) Viisanõudest vabastamise peatamine rakendusaktiga peaks hõlmama asjaomase kolmanda riigi teatavaid kodanike kategooriaid, võttes aluseks reisidokumentide asjakohased liigid ja vajaduse korral lisakriteeriumid, näiteks liikmesriikide territooriumile esimest korda reisivad isikud. Rakendusaktis tuleks kindlaks määrata nende kodanike kategooriad, kelle suhtes peatamist tuleks kohaldada, võttes arvesse konkreetseid asjaolusid, millest on teatanud üks või mitu liikmesriiki või komisjon, ning proportsionaalsuse põhimõtet.

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (12) Selleks et tagada Euroopa Parlamendi ja nõukogu asjakohane osalemine peatamise korra rakendamises ning arvestades, et määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise peatamine on poliitiliselt tundlik ja et sellel on horisontaalne mõju liikmesriikidele, Schengeni lepinguga ühinenud riikidele ja liidule endale, eelkõige nende välissuhetele ja Schengeni ala üldisele toimimisele, peaks komisjonil olema õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte asjaomaste kolmandate riikide kodanike viisanõudest vabastamise ajutise peatamise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2106. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (13) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis* ' sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ;² seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

---

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

² Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis* ' sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

- (14) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis* ' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ;¹ seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (15) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis* ' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis* ' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)² tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ³ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.
- (16) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis* ' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* ' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)⁴ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ⁵-artikliga 3.

---

¹ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis* ' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

² EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

³ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis* ' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

⁴ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

⁵ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* ' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 167).

- (17) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis* ' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* ' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)¹ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL²-artikliga 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

---

¹ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

² Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* ' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 539/2001 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1a

1. Erandina artikli 1 lõikest 2 peatatakse II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamine ajutiselt asjakohaste ja objektiivsete andmete alusel kooskõlas käesoleva artikliga.
2. Liikmesriik võib komisjoni teavitada, kui kahe kuu jooksul võrreldes eelneva aasta sama ajavahemikuga või II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise rakendamisele eelnenud kahe kuu jooksul on tegemist ühe või mitme järgmise asjaoluga:
  - a) riiki sisenemise keelu saanud või ilma vastava õigusega liikmesriigi territooriumil viibivate asjaomase kolmanda riigi kodanike arvu oluline kasv;
  - b) sellise kolmanda riigi kodanike esitatud varjupaigataotluste arvu oluline kasv, mille puhul taotluste heakskiitmise määr on madal;

- c) asjaomase kolmanda riigiga tagasivõtmise valdkonnas koostöö vähenemine, mida tõendavad piisavad andmed, eelkõige selliste tagasivõtutaotluste rahuldamisest keeldumise määra oluline kasv, mille liikmesriik on esitanud kõnealusele kolmandale riigile selle kolmanda riigi kodanike kohta või, kui tagasivõtukohustus on ette nähtud liidu või kõnealuse liikmesriigi ja kõnealuse kolmanda riigi vahelise tagasivõtulepinguga, läbi selle kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike kohta;
- d) asjaomase kolmanda riigi kodanikega seotud suurenenud risk või otsene oht liikmesriikide avalikule korrale või sisejulgeolekule ja eelkõige raskete kuritegude arvu märkimisväärne kasv, mida tõendavad objektiivne, konkreetne ja asjakohane teave ning pädevate asutuste esitatud andmed.

Esimeses lõigus osutatud teadet tuleb nõuetekohaselt põhjendada ning see peab sisaldama asjakohaseid andmeid ja statistikat ning samuti üksikasjalikku selgitust selle kohta, milliseid esialgseid meetmeid on asjaomane liikmesriik võtnud olukorra lahendamiseks. Asjaomane liikmesriik võib oma teates täpsustada, milliseid asjaomase kolmanda riigi kodanike kategooriaid rakendusakt vastavalt lõike 4 punktile a hõlmab, esitades selle kohta üksikasjalikud põhjendused. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu viivitamata sellise teate saamisest.

2a. Kui komisjonil on asjakohaseid andmeid, aruandeid ja statistikat arvesse võttes konkreetset ja usaldusväärset teavet lõike 2 punktis a, b, c või d osutatud asjaolude kohta ühes või mitmes liikmesriigis, või selle kohta, et kolmas riik, eriti juhul, kui asjaomane kolmas riik ja liit on sõlminud tagasivõtulepingu, ei tee tagasivõtmise valdkonnas koostööd, näiteks:

- lükkab tagasivõtutaotlused tagasi või ei menetle neid õigeaegselt,
- ei väljasta tagasipöördumiseks reisidokumente õigeaegselt tagasivõtulepingus sätestatud tähtaegade jooksul või keeldub tunnustamast tagasivõtulepingus sätestatud tähtaegade möödumise järel Euroopas välja antud reisidokumente, või
- lõpetab või peatab tagasivõtulepingu,

teatab komisjon sellest viivitamata Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitades vastava analüüsi ning kohaldatakse lõiget 4.

2b. Komisjon jälgib, et pidevalt täidetakspetsiifilisi nõudeid, mis põhinevad artiklil -1 ja mida kasutati selleks, et hinnata viisanõude kaotamise asjakohasust kolmandates riikides, kelle kodanikud on liikmesriikide territooriumile reisimisel liidu ja selle kolmanda riigi vahel viisanõude kaotamise üle peetud dialoogi eduka lõpuleviimise tulemusena viisanõudest vabastatud.

Lisaks annab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule regulaarselt vähemalt kord aastas aru seitsme aasta jooksul pärast viisanõude kaotamise jõustumise kuupäeva kõnealuse kolmanda riigi suhtes ja sellele järgneval ajal, kui komisjon peab seda vajalikuks, või Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel korral. Aruandes keskendutakse kolmandatele riikidele, kelle puhul komisjon konkreetse ja usaldusväärse teabe põhjal leiab, et teatavad nõuded ei ole enam täidetud.

Kui komisjoni aruandest ilmneb, et teatava kolmanda riigi puhul ei ole üks või mitu konkreetset nõuet enam täidetud, kohaldatakse lõiget 4.

3. Komisjon vaatab lõike 2 kohaselt esitatud teate läbi, võttes arvesse järgmist:
  - a) kas esineb mõni lõikes 2 kirjeldatud olukord;
  - b) liikmesriikide arvu, kes on mõjutatud mõnest lõikes 2 kirjeldatud olukorrast;
  - c) lõikes 2 osutatud asjaolude üldist mõju liidu rändeolukorrale, mida kajastavad liikmesriikide esitatud või komisjonile kättesaadavad andmed;
  - d) Euroopa piiri- ja rannikuvalve, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti või Euroopa Politseiameti (Europol) või muu liidu institutsiooni, organi, asutuse, ameti või käesoleva määrusega hõlmatud teemavaldkondades pädeva rahvusvahelise organisatsiooni koostatud aruandeid, kui konkreetse juhtumi asjaolud seda nõuavad;

- e) märkusi, mis asjaomane liikmesriik võib olla esitanud oma teates seoses võimalike meetmetega lõike 4 punkti a alusel.
- f) avalikku korda ja sisejulgeolekut üldiselt, konsulteerides asjaomase liikmesriigiga.

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu läbivaatamise tulemustest.

4. Kui komisjon lõikes 3 osutatud läbivaatamise, lõikes 2b osutatud aruande või lõikes 2a osutatud analüüsi põhjal ning võttes arvesse tagajärgi, mis viisanõudest vabastamise peatamisel oleks liidu ja selle liikmesriikide välissuhetele asjaomase kolmanda riigiga, tehes samal ajal asjaomase kolmanda riigiga tihedat koostööd pikaajaliste alternatiivsete lahenduste leidmiseks, otsustab, et meetmete võtmine on vajalik, või kui liikmesriikide lihthälteenamus on komisjoni teavitanud lõike 2 punktides a, b, c või d osutatud asjaoludest, kohaldatakse järgmisi sätteid:
- a) komisjon võtab vastu rakendusakti, millega peatatakse ajutiselt üheksaks kuuks asjaomase kolmanda riigi kodanikele ette nähtud viisanõudest vabastamine. Peatamist kohaldatakse asjaomase kolmanda riigi kodanike teatavate kategooriate suhtes, võttes aluseks reisidokumentide asjakohased liigid ja vajaduse korral lisakriteeriumid. Selle kindlaksmääramisel, milliste kategooriate suhtes peatamist kohaldatakse, hõlmab komisjon kättesaadava teabe põhjal need kategooriad, mis on piisavalt suured, et tõhusalt aidata konkreetsel juhul kaasa lõigetes 2, 2a ja 2b osutatud asjaolude lahendamisele, austades samal ajal proportsionaalsuse põhimõtet. Komisjon võtab vastu rakendusakti ühe kuu jooksul pärast:
    - i) lõikes 2 osutatud teate saamist;

- ii) lõikes 2a osutatud teabest teada saamist;
- iii) lõikes 2b osutatud aruande koostamist või
- iv) liikmesriikide lihthäälteenamuselt teate saamist lõike 2 punktis a, b, c või d osutatud asjaolude olemasolu kohta;

Rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 4a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Selles määratakse kindlaks viisanõudest vabastamise peatamise alguskuupäev.

Peatamise kestuse ajal peab komisjon asjaomase kolmanda riigiga tõhustatud dialoogi osutatud asjaolude kõrvaldamiseks.

- b) kui lõigetes 2, 2a ja 2b osutatud asjaolud püsivad, võtab komisjon hiljemalt kaks kuud enne käesoleva lõike punktis a osutatud üheksakuulise ajavahemiku lõppemist vastu delegeeritud õigusakti kooskõlas artikliga 4b, et peatada ajutiselt II lisa kohaldamine 18 kuuks kõikide asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes. Delegeeritud õigusakt jõustub käesoleva lõike punktis a osutatud rakendusakti kehtivuse lõppemise kuupäeval ja sellega muudetakse vastavalt II lisa. Sellise muudatus tehakse joonealuse märkuse lisamisega asjaomase kolmanda riigi nime järele, milles märgitakse, et kõnealuse kolmanda riigi suhtes on viisanõudest vabastamine peatatud ning täpsustatakse selle peatamise kestus.

Kui komisjon on esitanud lõikes 5 osutatud seadusandliku ettepaneku, pikendatakse delegeeritud õigusaktis sätestatud peatamise kestust kuue kuu võrra. Joonealust märkust muudetakse vastavalt.

Ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist, nõutakse asjaomase kolmanda riigi kodanikelt kõnealuse peatamise kestuse ajal liikmesriikide välispiiride ületamisel viisa olemasolu.

Liikmesriik, kes näeb kooskõlas artikliga 4 ette uute viisanõudest tehtavate erandite kehtestamise sellise kolmanda riigi kodanike teatava kategooria jaoks, kes on hõlmatud viisanõudest vabastamise peatamist käsitleva õigusaktiga, teavitab nendest meetmetest komisjoni kooskõlas artikliga 5.

5. Enne lõike 4 punkti b kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti kehtivusaja lõppemist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandele võib lisada seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks, et viia viide asjaomasele kolmandale riigile II lisast üle I lisasse.
6. Kui komisjon on esitanud kooskõlas lõikega 5 seadusandliku ettepaneku, võib ta pikendada lõike 4 kohaselt vastu võetud rakendusakti kehtivusaega kõige rohkem 12 kuu võrra. Rakendusakti kehtivusaja pikendamise otsus võetakse vastu kooskõlas artikli 4a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

2) Artikkel 1b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1b

Komisjon esitab 10. jaanuariks 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse artikli 1 lõikes 4 sätestatud vastastikkuse põhimõtte tõhusust, ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks. Euroopa Parlament ja nõukogu otsustavad nimetatud ettepaneku üle seadusandlikus tavamenetluses.“

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 1c

Komisjon esitab hiljemalt ... [neli aastat pärast käesoleva määruse jõustumist] Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse artiklis 1a sätestatud viisanõudest vabastamise peatamise korra tõhusust, ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks. Euroopa Parlament ja nõukogu otsustavad nimetatud ettepaneku üle seadusandliku tavamenetluse korras.“

4) Artikkel 4b asendatakse järgmisega.

„Artikkel 4b

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 1 lõike 4 punktis f osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 9. jaanuarist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

- 2a. Artikli 1a lõike 4 punktis b osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 1 lõike 4 punktis f ja artikli 1a lõike 4 punktis b osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
- 3a. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon iga liikmesriigi määratud ekspertidega kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes* sätestatud põhimõtetega.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 1 lõike 4 punkti f alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole nelja kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

6. Artikli 1a lõike 4 punkti b alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavakstegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet.

---

* ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja